

Studentův zápisník, kapitola 7. : Kino

Školu jsem vůbec nevnímal. Psychicky i fyzicky jsem se připravoval na večer. A jenom tak mezi řečí: přestal jsem kouřit. Petra nebyla moc nadšená oblakem dýmu, který mě obklopoval. Tu radovánku jsem si zatrhl. Co bych pro ni neudělal, že?

V sedm jsem vypadl z domu. „Kam jdeš a kdy se vrátíš?“ ha, otec. „Jdu ven a přijdu!“ má klasická odpověď ho nejspíše uspokojila, anebo si už zvykl na mé (ranní) příchody.

Už stojím přede dveřmi své vyvolené. Pomalu zvedám ruku abych zazvonil. Třese se mi. Sakra, uklidni se. Jak říká můj strýc: klídek vole, klídek. Zazvonil jsem a čekám. Po chvíli se rozletěly dveře. „Dobrý večer přejí“, s největší slušností jsem ze sebe vysoukal, „Je prosím vás doma Petra?“ „A ty sy gdo?“ hromový hlas jejího otce mě přilepil ke zdi. Začal jsem se potit. „Tati to je kamarád“, její krásný hlas mě zachránil před mým sesypáním. (Poznámka pro čtenáře: Já nejsem ve své podstatě tak stydlivý.) „A kam dete?“ „Do kina tati.“ Otec si mě prohlédl od hlavy k patě. Asi jsem se mu zamlouval, protože se zeptal: „A kdy prydeš?“ „Asi v jedenáct.“ Tímto skončilo mé první setkání s jejím otcem.

Už se těším na „pečlivé sledování“ filmu. Doufám jen, že se chlupatost mých myšlenek vrátí k normálu.

Koupil jsem lístky a pohodlně jsme se usadili úplně nahoře. (Můj návrh. Nechci aby mě (nás) někdo sledoval). Po chvíli se všechny mé plány zbortily jako domeček z karet. Přišla její spolužačka, sakra! „Mohu si přisednout?“ „Jistě, pojd' mezi nás“, chtěl jsem si po dlouhé době užívat a zase nic. „Ahoj Martino, sama?“ „No, nemám s kým. Jé ahoj Petře. Četla jsem tvoje básničky, jsou super. Nechtěl bys mi nějakou věnovat? Víš já hodně ráda čtu poezii a chtěla bych mít doma něco od tebe.“ Petra se zvedla: „Jdu něco koupit.“ Odešla směrem k bufetu. „Jé a Pét'o co děláš zítra, víš já nemám co dělat, nechtěl bys někam zajít? Třeba na kulečnick, nebo tak?“ Znělo to dobře. Člověk si musí užívat, když má na to ještě věk. „No tak jo a v kolik?“ „Jé, to je super. Tak v šest? Máš čas?“ „Ale jo.“ „Sejdeme se u Lenina.“

Po Petřině návratu začal film. Ze sexu samozřejmě nic nebylo, protože jak jsem řekl, jsem stydlivý člověk a Martina se na mě po očku neustále dívala. Film byl opravdu „záživný“. Vím úplně všechno.

Po skončení jsme se rozloučili s Martinou (mrkla na mě očkem) a šli domů. Před vchodem jsem dostal pusu. Nazval jsem ji důvěrně: „Broučku, dobrou noc.“ A pomalu jsem se odšoural směrem ke své posteli.